

læse et Par Udtalelser af Forelæggelsestalen. Den daværende Justitsminister udtalte: „Det er meget kedeligt, at det bestandig skal komme igen, men det kan ikke undgaas, det er den første Grund, som frembyder sig til nu at foreslaa indført obligatorisk Kødkontrol i hele Danmark. Sagen er den, at man har en saadan i Sønderjylland, og vi kan da daarligt lade Sønderjyderne komme tilbage til et Kongerige Danmark, hvor der ikke er Kontrol med, at det Kød, som sælges til Menneskeføde, er sund Spise.“

Der var den Gang Haab om, at Indlemmelsen af den danske Del af Sønderjylland i Danmark kunde medføre et Fremskridt i Udviklingen for den hjemlige Del af Danmarks Vedkommende. Men dette Haab er nu glippet, og Forslaget, der foreligger her, kunde for den Sags Skyld lige saa godt som den Titel, det har, have Titelen „Forslag til Lov om Afskaffelse af obligatorisk Kødkontrol i Sønderjylland“, thi det er i Virkeligheden det, der finder Sted. Den Skæbne, som det Lovforslag, der blev fremsat den 28. Januar 1920 om Landskødkontrol, fik her i Rigsdagen, gør det ganske vist klart, at den Vej er ufremkommelig, og det er derfor rimeligt, at man søger at skabe Ensartetheden paa en mindre god Maade, end jeg et Øjeblik havde haabet, at denne Ensartethed skulde blive tilvejebragt paa.

Der meddeles i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der fra 4 Købstæder er indsendt Andragender om Approbation paa Sundhedsvedtægtsbestemmelser vedrørende Kødkontrol med Anmodning om at erholde Stadfæstelse derpaa; og dette kan ikke lade sig gøre med den Lovgivning, vi har. Derfor foreslaas nu denne mindre fuldkomne eller i høj Grad ufuldkomne Kødkontrollovgivning, som vi har her i Landet, udvidet til ogsaa at skulle gælde i Sønderjylland, og der gøres udtrykkelig opmærksom paa, at denne Lovgivning ikke lægger Tvang af nogen Art paa de Kommuner, som ikke ønsker nogen Kødkontrol eller ikke ønsker nogen Sundhedsvedtægtsbestemmelser om Kødkontrollen stadfæstet. Det synes saaledes, som om den højtærede Minister har et Ønske om, at der skal komme saa faa Andragender som muligt ind om at faa Kødkontrollen fortsat i Sønderjylland. Ellers

var der mindre Grund til saa stærkt at fremhæve, at man aldeles ikke behøver at fremsætte en saadan Anmodning, og at der ikke lægges nogen Tvang paa Kommunerne, at de altsaa har Lov til at lade være med at indsende denne Anmodning.

Jeg beklager, at Ensartetheden ser ud til nødvendigvis at maatte skabes ved, at der faktisk sanitært set skabes et Tilbage-skridt i Sønderjylland fra det hidtilværende. Men da jeg ikke ser anden Udvej for at tilvejebringe Ensartethed end den foreslaaede, maa jeg tvunget af Omstændighederne give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning, thi Ensartethed maa naturligvis tilvejebringes.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, udtalte sin Tilslutning til Lovforslaget, hvilket jeg takker for. Men samtidig udtalte det ærede Medlem en Beklagelse over, at dette Forslag vilde betyde et Tilbage-skridt for de sønderjydske Landsdele, der tidligere har haft en Kødkontrol, som ikke findes her i Landet, og over, at den Ensartethed, som ved Forslaget opnaas, altsaa betyder, at vi bliver staaende paa det efter det ærede Medlems Opfattelse lave Trin, paa hvilket vi staar her i Landet med Hensyn til Kødkontrol, og at de sønderjydske Landsdele maa gaa ned paa dette lavere Trin. Jeg skal i den Anledning meddele, at naar jeg i Bemærkningerne udtrykkelig har fremhævet, at der ikke bliver paa-lagt de sønderjydske Kommuner nogen Pligt til at indføre Kødkontrol, er det kun af den Grund, at jeg vilde sikre mig, at der ikke kunde være nogen Misforstaaelse mulig med Hensyn til dette Lovforslags Indhold, og for at alle skulde forstaa, at det, der foresloges indført, var den Ordning, som vi i Øjeblikket har her i Landet. Jeg ønsker dog at tilføje, at der ikke heri, som det ærede Medlem var tilbøjelig til, maa lægges den Opfattelse, at jeg for mit Vedkommende finder, at alt i saa Henseende er, som det bør være, og at der ikke i nogen Fremtid skal ske Ændringer i den Tilstand, der hersker paa dette Omraade. Tværtimod kan jeg sige, at i Landbrugsministeriet overvejes for Tiden ikke blot Spørgsmaalet om indenrigsk Kødkontrol, hvorom der jo tidligere er fremsat et Lovforslag, der,